

I *Pępek świata* kuratorzy: Katarzyna Kalina & Paweł Wątroba

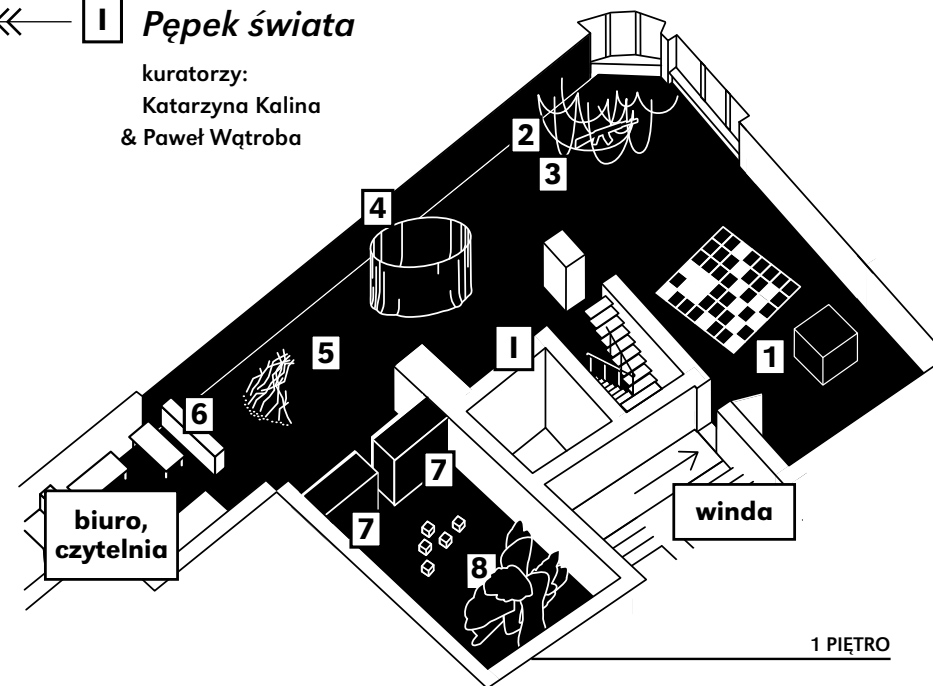
- 1** *Rzeczy niestworzone*, 2019 (instalacja interaktywna)
- 2** *Pępowina*, 2019 (instalacja work in progress)
- 3** *Rambarin*, 2019 (obiekt)
- 4** *Jaskinia zapomnianych snów*, 2019 (wideoinstalacja)
- 5** *Akcja!*, 2019 (video 11'38"), *Piękne czasy*, 2019 (video 3'33"), *Serce*, 2019 (video 0'29"), *Bez tytułu*, 2019 (video 3'06")
- 6** *Pępek świata*, 2019 (wydawnictwo ilustrowane)
- 7** *Zagramy?*, 2019 (instalacja interaktywna)
- 8** *Drzewo życia*, 2019 (instalacja)

II Miłosz Wnukowski *Lecz się* kuratorka: Agata Cukierska

- 9** *Porodówka*, 2019, (instalacja dźwiękowa), **10** *Bez tytułu*, 2019 (polietylen, drewno, płótno, farba, 30 × 220 × 90 cm), **11** *Triage*, 2019 (4 x olej na płótnie, papier, 40 × 30 cm)
- 12** *Poszkodowany I*, 2019 (olej, masa bitumiczna, polipropylen na płótnie, 200 × 150 cm)
- 13** *Uraz IV*, 2019 (olej, bawełna, rivanol na płótnie, 60 × 20 cm), *Uraz II*, 2019 (olej, ropa naftowa, sztuczna krew, bawełna na płótnie, 70 × 50 cm) **14** *Bez tytułu*, 2019 (gips, bawełna, 65 × 50 cm) **15** *Drabinka*, 2019 (instalacja, gips, płótno, drewno, sznur)
- 16** *Operacja I*, 2019 (olej, płótno, akryl, nić chirurgiczna, włóknina, PCV, 85 × 85 cm), *Operacja II*, 2019 (olej, płótno, włóknina, PCV, 92 × 78 cm), *Operacja III*, 2019 (olej, płótno, bawełna, włóknina, PCV, akryl, 100 × 50 cm), *Operacja IV*, 2019 (olej, płótno, akryl, nić chirurgiczna, włóknina, PCV, ropa naftowa, 100 × 50 cm)
- 17** *Drzwi*, 2019 (emalia, olej na płótnie, 200 × 150 cm) **18** *Rentgen*, 2019 (obiekt, 50 × 45 × 11 cm) **19** Od lewej: *Papulae*, 2019 (olej, plaster na płótnie 30 × 20 cm), *Vitiligo*, 2019 (akryl na płótnie, 70 × 50 cm), *Psoriasis*, 2019 (olej na płótnie, 100 × 70 cm), *Abscessus*, 2019 (olej, smar, plaster na płótnie, 90 × 60 cm), *Erythema Migrans*, 2019 (olej na płótnie, plaster z opatrunkiem, 70 × 100 cm), *Varicella*, 2019 (olej na płótnie, 100 × 70 cm), *Abscessus*, 2019 (olej, smar, plaster na płótnie, 90 × 60 cm), *Acne vulgaris*, 2019 (emalia ftalowa, olej na płótnie, 85 × 65 cm), *Melanoma malignum*, 2019 (olej, ropa naftowa na płótnie, 90 × 65 cm), *Erysipelas*, 2019 (akryl, olej, soda żrąca, srebro na płótnie, 60 × 30 cm), *Eczema*, 2019 (akryl, aceton, silikon na płótnie, 40 × 30 cm) **20** *Szafa medyczna*, 2019 (obiekty, technika mieszana) **21** *Odkażanie I*, 2019 (nalewka jodowa na płótnie, 145 × 160 cm), *Odkażanie II*, 2019 (gencjana na płótnie, 170 × 130 cm), *Odkażanie III*, 2019 (rivanol na płótnie, 200 × 150 cm) **22** *Flegma*, 2019 (szkło, mydło, farba) **23** *Bez tytułu*, 2019 (Krosno malarskie, płótno lniane, 95 × 61 cm) **24** *Szkieletor*, 2019 (video, 2'43") **25** *Defibrylator*, 2019 (obiekt, 93 × 50 × 45 cm) **26** *Bez tytułu*, 2019 (płótno lniane bielone chlorem na krośnie drewnianym, 120 × 80 cm)

I *Pępek świata*

kuratorzy:
Katarzyna Kalina
& Paweł Wątroba

II Miłosz Wnukowski *Lecz się*

kuratorka: Agata Cukierska

I *Pępek świata*

kuratorzy: Katarzyna Kalina & Paweł Wątroba

koordynacja: Agata Gomolińska-Senczenko

1 Magdalena Fabiańczyk oraz młodzi twórcy ze Świetlicy Integracyjnej

„Amaro Strychos” przy Szkole Podstawowej nr 16 w Bytomiu

Rzeczy niestworzone, 2019 (instalacja interaktywna)

współpraca: Radek Ćwieląg, Katarzyna Kalina, Agata Kołodziejczyk, Angela Mirga, Glade Morillo, Julia Pałkowska, Paweł Wątroba, Katarzyna Łaciak

Koncepcja powstała we współpracy z edukatorką Agatą Kołodziejczyk, aktywistką romską Angelą Mirgą oraz grupą dzieci z Bytomia. Inspiracją projektu była gra planszowa „Węże i drabiny”. Podczas serii spotkań i dyskusji dzieci rozmawiały o tym, czym jest dla nich cel, opisując możliwe przeszkody i ułatwieniu w jego osiągnięciu. Wspólnie odpowiadały na pytania „Czy szczęściu można pomóc?” i „Jak sobie poradzić z trudną sytuacją?” oraz definiowały takie pojęcia jak „dyskryminacja”, „cwaniactwo” „Internet” czy „poczucie własnej wartości”. Centralnym elementem instalacji jest gra stworzona wspólnie z dziećmi.

Zapraszamy do zabawy.

2 Paweł Wątroba oraz młodzi i dorośli twórcy ze Świetlicy Sztuki

Pępowina, 2019 (instalacja work in progress)

współpraca: Anna Gawlik, Julia Pałkowska, Dorota Sokołowska, Grażyna Sokołowska, Irena Walczok, Ewa Wątroba

Kolorowy warkocz o długości 471 metrów przeszedł przez wiele rąk, aby mógł rozpanoszyć się w przestrzeni. To efekt wspólnego czynnościowania, podczas którego rytm tkaniny wyznaczały węzły, sploty i rozmowy. Przyjemnie jest zasiąść razem do prac manualnych, do czego zachęcamy w trakcie trwania wystawy, aby Pępowina mogła symbolicznie połączyć jeszcze więcej osób i miejsc.

3 Uladzimir Pazniak oraz młodzi twórcy ze Szkoły Podstawowej nr 5 w Bytomiu

Rambarin, 2019 (obiekt)

współpraca: Katarzyna Waluda

Punktem wyjścia do warsztatów przeprowadzonych przez artystę była dyskusja na temat wojny. Czy zbrojne zagrożenie to etycznie dobry punkt

odniesienia dla wspólnoty? Dlaczego w walkę angażuje się również dzieci? I czemu motyw broni palnej jest tak popularny w kulturze, że pojawia się na gadżetach, ubraniach lub przyjmuje formę plastikowej zabawki?

Aby przepracować ten skomplikowany wątek, z przygotowanych przez artystę kartonowych modułów grupa młodzieży skleiła model karabinu automatycznego AK-47. Papier zamienił się w przeskalowany wizerunek wojennego narzędzia, wizualizując zagrożenie. Makieta została poddana dalszej refleksji, a młodzi twórcy pracowali nad przeprojektowaniem militariów, aby pozbawić je niebezpiecznej funkcji. Powstał abstrakcyjny świat, w którym broń palna zmieniła swoje zastosowanie, ponieważ nie jest już dłużej potrzebna i „lepiej czesać się niż strzelać”.

4 Milena Kowalska oraz młodzi uczestnicy warsztatów z cyklu Becekobus

i Świetlicy Sztuki

Jaskinia zapomnianych snów, 2019 (wideoinstalacja)

współpraca: Łukasz Cyganek

Realizacje wideo powstały podczas wakacyjnych warsztatów animacji poklatkowej dla dzieci w ramach projektu Becekobus i Świetlica Sztuki. Uczestnicy po zapoznaniu się z zarysem historii kina, a także poszukiwania sposobów na odwzorowanie zjawiska ruchu w oku widza, wybrali technikę w jakiej chcą pracować. Stworzyli storyboard i scenografię, a następnie przystąpili do pracy nad animacją. Uczestniczyli również w procesie montażu i udźwiękowienia. Powstało 9 filmów krótkometrażowych, które odnoszą się do podświadomości i korespondują ze światem marzeń sennych.

Praxinoscope, 4'44" | **Boom**, 0'07" | **Oswojenie smoka**, 01'09" | **Słuchaj się ratownika!**, 01'10" | **Kobieta kot**, 00'46" | **Kraken**, 01'11" | **Stodyczne**, 00'40" | **Zwariowany dzień**, 00'19" | **Maka Paka**, 01'03"

5 Krzysztof Piskuła oraz Michał, **Akcja!**, 2019 (wideo 11'38")

Wojciech Ochocki oraz Arek, **Piękne czasy**, 2019 (wideo 3'33")

Grażyna Monika Olszewska oraz Roksana, **Serce**, 2019 (wideo 0'29")

Iga Świeściak oraz Biker, **Bez tytułu**, 2019 (wideo 3'06")

współpraca: Hubert Czerepok

Filmy powstały podczas rezydencji studentów z Pracowni Filmu Eksperymentalnego Akademii Sztuki w Szczecinie pod opieką merytoryczną Huberta

Czerepoka. Spotkanie z dziećmi w Świetlicy Sztuki nadało rytm i kierunek pracy. Chwilami to młodzi podopieczni przejmowali kontrolę i podejmowali kluczowe dla realizacji decyzje. Pod okiem studentów chwyтали kamerę lub reżyserowali własny obraz, oprowadzając po zakamarkach swojego najbliższego otoczenia.

- 6 Agata Zastrzeżyńska, **Pępek świata**, 2019 (wydawnictwo ilustrowane)
współpraca: Katarzyna Kalina, Natalia Pawlik-Kopica, Paweł Wątroba

Zeszyt edukacyjny zawiera opowiadanie dla najmłodszych oraz część warsztatową z zadaniami dla każdego, które mogą okazać się pomocne w odnalezieniu indywidualnego pępka świata. Całość uzupełniona ilustracjami, które można rozwijać własnymi rysunkami i wzorami. Podsumowanie stanowią komentarze dotyczące tematu przewodniego.

Poszczególne części zeszytu mogą posłużyć jako scenariusze zajęć lub ich urozmaicenie. Zachęcamy do kontynuowania tematu z dziećmi i pracy nad ich poczuciem własnej wartości. Bądźmy dla siebie samych pępkiem świata!

- 7 Piotr Jaszczur Śnieguła oraz młodzi twórcy z Prywatnej Szkoły Podstawowej „Akademia Montessori” w Katowicach
Zagramy?, 2019 (instalacja interaktywna)
współpraca: Radek Ćwieląg, Ivo Szafarczyk

Wierzę w to, że czujesz muzykę. Wierzę, że coś w Twoim ciele wyznacza rytm, zupełnie jak metronom. Nie bój się. Tutaj dźwięk nigdy nie będzie fałszywy. Wejdź do pokoju i po prostu zagraj. Słowa są zbędne. Czeka na Ciebie pewien instrument. Może zagramy razem? Może taki powinien być świat? Świat, w którym możemy mieć możliwość spotkania, spojrzenia sobie w oczy. Wszystko jest bardzo proste!

Krótką instrukcją:

Wejdź do pokoju

Po prostu zagraj tak jak czujesz

Zachowaj ciszę werbalną

Dokładnie się rozejrzyj

Bądź delikatny, kiedy trzeba

Czy istnieje świat po drugiej stronie lustra?

- 8 Dorota Hadrian oraz młodzi twórcy z Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Bytomiu
Drzewo życia, 2019 (instalacja)
współpraca: Grażyna Sokołowska

Powstała podczas warsztatów realizacja jest nawiązaniem do mitologicznego motywu środka (Axis mundi), które wyznacza centrum wszechświata i jedności ludzi. Wyjątkowe i magiczne drzewo pozwala odpocząć pod swoimi gałęziami i obudzić wyobraźnię.

II Miłosz Wnukowski *Lecz się*

kuratorka: Agata Cukierska

W moim najnowszym cyklu postanowiłem skupić się na problematyce stanu kondycyjnego artysty. Po kolejnych próbach podjęcia tego tematu, seriach doświadczeń nie dających się uporządkować w jedną całość, analiz nieprzynośzących żadnych nowych obserwacji, czy choćby dobrze rokujących wyników, kolejne cykle przedstawieniowe były przeze mnie zarzucane. Uznałem wtedy, że potrzeba działania bardziej radykalnego. Pomyślałem, że być może cała moja dotychczasowa twórczość wymaga jakiejś formy kuracji. Wiele na to wskazywało. Trzeba było działać natychmiast, toteż zadecydowałem o kompleksowym badaniu procesu aktu twórczego, w oparciu o metody medyczne. Podczas wstępnego rozpoznania diagnostycznego, wspólne pole kontekstowe sztuki i medycyny stale się rozrastało. Profil pracy był rozwijany w kolejnych eksperymentach i doświadczeniach okołomalarskich, a gromadzone wyniki z badań diagnostycznych coraz bardziej szczegółowo przedstawiały obraz malarskiej patologii. Mimo, iż każdy następny ruch wiązał się z pewnym ryzykiem i powikłaniami, to z uwagi na stan aktualny oraz naglące terminy, niezbędną była szybka decyzja do dalszych działań.

- 9 **Porodówka**, 2019, Instalacja dźwiękowa, (Wykorzystano fragmenty audio z filmu *Miejsce urodzenia* reż. Magdalena Łazarkiewicz, 1980)

- 10 **Bez tytułu**, 2019 (polietylen, drewno, płótno, farba, 30 x 220 x 90 cm)

Usuwanie nawarstwionych skorup malarskich i poddawanie zabiegom sterylizacji niejednokrotnie kończyło się zniszczeniem blejtramów. Część z nich została stracona w prawdziwie dramatycznych okolicznościach, a ich dalsza reanimacja okazała się bezcelowa. Naddatek ten, wedle procedur higienicznych znaleźć się musiał w plastikowym worku do zabezpieczania zwłok.

11 **Triage**, 2019 (4 x olej na płótnie, papier, 40 x 30 cm)

Skala katastrofy przerosła wszelkie wyobrażenia. Trzeba było działać szybko. Nie wiadomo było na czym się skupić i co w pierwszej kolejności ratować. W tej sytuacji sięgnąłem po sprawdzoną praktykę. Triage to procedura określająca zasady segregacji poszkodowanych w wypadkach masowych. Selekcja odbywa się tutaj poprzez przydzielanie odpowiednich kolorów poszkodowanym, w oparciu o ich stan zdrowotny oraz poniesione obrażenia.

12 **Poszkodowany I**, 2019 (olej, masa bitumiczna, polipropylen na płótnie, 200 x 150 cm)

W dalszej kolejności, wymagające tego obrazy przykryłem folią NRC, zapobiegając w ten sposób postępującemu wychładzaniu i zastyganiu.

13 **Uraz IV**, 2019 (olej, bawełna, rivanol na płótnie, 60×20 cm)

Uraz II, 2019 (olej, ropa naftowa, sztuczna krew, bawełna na płótnie, 70×50 cm)

14 **Bez tytułu**, 2019 (gips, bawełna, 65 × 50 cm)

15 **Drabinka**, 2019 (instalacja, gips, płótno, drewno, sznur)

16 **Operacja I**, 2019 (olej, płótno, akryl, nić chirurgiczna, włóknina, PCV, 85 × 85 cm)

Operacja II, 2019 (olej, płótno, włóknina, PCV, 92 × 78 cm)

Operacja III, 2019 (olej, płótno, bawełna, włóknina, PCV, akryl, 100 × 50 cm)

Operacja IV, 2019 (olej, płótno, akryl, nić chirurgiczna, włóknina, PCV, ropa naftowa, 100 × 50 cm)

Transportowane na oddział chirurgiczny blejtramy poddane zostały wcześniej niezbędnymi czynnościami zabezpieczającym. Działo się to w oparciu o aktualne standardy. Przedmioty jednorazowego użytku z zaplecza szpitalnego, farmakologiczno-laboratoryjnego i aptecznego stały się niezbędnymi środkami ratunkowymi, rokującymi o przyszłym stanie obrazu. Skoro sztuka bywa cenniejsza niż złoto, trzeba otaczać ją wyjątkową opieką. Przy czym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, podczas terapii należy zadbać o pełną anonimowość.

17 **Drzwi**, 2019 (emalia, olej na płótnie, 200 x 150 cm)

Sala diagnostyki obrazowej umożliwiła zajrzeć nieco głębiej. Jednolita połać farby młotkowej przypomina ołowiane drzwi zabezpieczające pracownię RTG. Piktogram ostrzeżenia przed substancjami radioaktywnymi i promieniowaniem jonizującym zyskuje symbol malarski mówiący o możliwych zagrożeniach i konsekwencjach związanych z wchodzeniem w tą przestrzeń.

18 **Rentgen**, 2019 (obiekt, 50 x 45 x 11 cm)

Rozstrzygające rozpoznanie było możliwe po prześwietleniu tego, czego nie mogłem zobaczyć gołym okiem. Taki zabieg jest sprawdzoną metodą w przypadku badań dzieł wielkich mistrzów. Co zatem wykaże prześwietlenie mojego obrazu? Może gdzieś tam w środku leżnie się jakiś nowotwór?

19 Od lewej:

Papulae, 2019 (olej, plaster na płótnie 30 × 20 cm)

Vitiligo, 2019 (akryl na płótnie, 70 × 50 cm)

Psoriasis, 2019 (olej na płótnie, 100 × 70 cm)

Abscessus, 2019 (olej, smar, plaster na płótnie, 90 × 60 cm)

Erythema Migrans, 2019 (olej na płótnie, plaster z opatrunkiem, 70 × 100 cm)

Varicella, 2019 (olej na płótnie, 100 × 70 cm)

Abscessus, 2019 (olej, smar, plaster na płótnie, 90 × 60 cm)

Acne vulgaris, 2019 (emalia ftalowa, olej na płótnie, 85 × 65cm)

Melanoma malignum, 2019 (olej, ropa naftowa na płótnie, 90 × 65 cm)

Erysipelas, 2019 (akryl, olej, soda żrąca, srebro na płótnie, 60 × 30cm)

Eczema, 2019 (, akryl, aceton, silikon na płótnie, 40 × 30 cm)

W tym samym czasie, na innym oddziale, procedury lecznicze skupiały się na praktykach powierzchniowo-czynnych. Wiszące tu obrazy cierpiały na schorzenia skórne, takie jak: ospa, łuszczycyca, bielactwo, róża, czerniak, czy trądzik. Nie mniej pierwszemu wygląd dotkniętej chorobą skóry skojarzył się z niszczącymi strukturami malarskimi, powstającymi w skutek błędów technologicznych lub przez upływ czasu. Choć samo przyrównanie obrazu do stanu chorobowego nie jest w sztuce niczym nowym, to skuteczna ingerencja artystyczna polegająca na leczeniu patologicznego obrazu jest rzadko praktykowana. Mimo postępu higienicznego w dalszym ciągu dochodzi do nawrotów dobrze znanych chorób i powstawania ognisk pandemicznych.

Byłem zmuszony pokłonić się ku różowej cielesności, bo jak mawiał Willem de Kooning: „Farby olejne wymyślono po to, żeby malować nimi ludzkie ciało”. W moim cyklu farba jest więc tkanką skórą. Płótno zaś, ciałem naciągniętym na kości blejtramu.

20 **Szafa medyczna**, 2019 (obiekty, technika mieszana)

21 **Odkazanie I**, 2019 (nalewka jodowa na płótnie, 145 × 160 cm)

Odkazanie II, 2019 (gencjana na płótnie, 170 × 130 cm)

Odkazanie III, 2019 (rivanol na płótnie, 200 × 150 cm)

Po bardziej wnikliwych oględzinach okazało się, że nawet odbite płótna z krosien na odwrocie nosiły piętno ingerencji w awers w postaci przebijających nieestetycznych plam, wykwitów i zabrudzeń. Dlatego zająłem się wyjaławianiem ich według sprawdzonych metod. Niedoskonałości te pokryłem według zaleceń z ulotki płynami służącymi do odkażania tkanek: jodyną, gencjaną i rivanolem. W ten sposób tradycyjne płyny stały się alternatywnymi środkami malarskimi do niekonwencjonalnych zabiegów estetycznych.

22 **Flegma**, 2019 (szkło, mydło, farba)

Chemiczno-medyczne naczynia laboratoryjne na bieżąco uzupełniane były substancjami związanymi z aktualną (al)chemią malarską. Przy jej pomocy, prowadziłem doświadczenia, próbując wyodrębnić (arche)typiczne roztwory humoralne znane z teorii protonaukowych Hipokratesa. Z mediów

malarskich udało mi się wyodrębnić jedynie dwa podstawowe temperamenty zgodne z moją naturą: flegmy oraz czarnej żółci. Symptomatyczna okazała się tu analiza struktur mitycznych wyobrażeń pokutujących w kapitalizmie i schizofrenii przeprowadzona przez Gillesa Deluze i Felixa Guattariego. Autorzy przestrzegają, że „(...) należy zwracać uwagę na ruch przepływów, zasobów, cięć i fluktuacji, pragnienie bowiem występuje wszędzie tam, gdzie coś przepływa, gdzie coś przecieka, unosząc ze sobą nie tylko podmioty interesowne i wyrachowane, ale także podmioty upojone i nieprzytomne, zmierzając w stronę śmiertelnego ujścia”. Prosty eksperyment wykazał, że zbierane mydło służące wcześniej do czyszczenia pędzli stało się, wskutek zmieszania go z kolorowymi resztkami farby, jedynie flegmatyczną wydzieliną i brudnym abjectem.

23 **Bez tytułu**, 2019 (Krosno malarskie, płótno lniane, 95 x 61 cm)

Na dyżurze zetknąłem się z przypadkiem przewlekle chorego obrazu, który stanowił bezpośrednie zagrożenie dla otoczenia. Przeprowadzenie wywiadu w ogóle nie było możliwe. Wciąż krzyczał i szamotał się bez przerwy. Wymagał niezwłocznego zabezpieczenia i umiejscowienia w izolowanej przestrzeni.

24 **Szkieletor**, 2019 (video, 2'43")

W powtarzanej bez końca sekwencji filmowej Szkieletor zanotowałem chwilę wyburzenia wraku wieżowca, który pierwotnie miał być siedzibą Wydziału Farmakologicznego, Śląskiego Uniwersytetu Medycznego. Jego budowę rozpoczęto w latach siedemdziesiątych XX wieku przy ulicy Ostrogórskiej w Sosnowcu. Jednak w trakcie transformacji systemowej, z powodu nieuregulowanych spraw własności gruntów zaprzestano dalszej budowy. Od 1993 roku budynek pozostał nietkniętym pustostanem, aż do chwili wyburzenia w 2016 roku. Stał niespełna kilometr od mojego bieżącego miejsca zamieszkania, był najwyższym obiektem w okolicy jaki widziałem z okna. Natomiast moja aktualna pracownia mieści się po drugiej stronie ulicy, tuż obok działki, na której niegdyś stał. Sosnowiecki Szkieletor, od dziecka był dla mnie jednym z symboli tego miasta. Nie wiadomo było na pewno, czy zniwelowanie go z pejzażu przyczyni się do ogólnego dobrostanu.

25 **Defibrylator**, 2019 (obiekt, 93 × 50 × 45 cm)

26 *Bez tytułu*, 2019 (płótno lniane bielone chlorem na krośnie drewnianym, 120 x 80 cm)

Ostatnia sala wystawy urządzona została jako pomieszczenie sterylne, w którym za pomocą ultrafioletowych lamp bakteriobójczych bezpośredniego działania, oświetlony został chlorowany obraz. Wytracanie obrazu było jednocześnie próbą odzyskania płótna, jego czystości i sterylności. Do tego celu używałem chemii na bazie chloru: wybielaczy i środków do czyszczenia WC. W końcowym rezultacie, spłukałem z blejtramu grunt, klej, a także naturalną szarość płótna lnianego. Proces ten, był nie tylko skreśleniem mojej pracy, zmarnowaniem czasu i pieniędzy, ale stanowił również punkt zwrotny. Zaburzyłem w ten sposób formę i logikę postępowania warsztatowego. Wydawało mi się, że w pewnym sensie odwracam również bieg czasu.

W tych warunkach wytworzy się obraz spoza nikomu do niczego nie potrzebny. Całkowicie wyczyszczony, w oparciu o atrybuty praktyczności i użyteczności.

